

Om nogle af de indiske enheder, der deltog i Slaget ved Tanga, november 1914, Del 1

Indledning

Den direkte årsag til, at denne artikel ser dagens lys, er et avisudklip fra *The Madras Mail*, fra den 5. juli 1921, som jeg nyligt erhvervede sammen med nogle andre papirer.

The 83rd Wallajahbad Light Infantry viser sig at have en ganske interessant historie og soldater fra regimentet deltog i landgangsoperationen i november 1914 ved Tanga i Tysk Østafrika, og min artikel *The Battle of Tanga - 1914* kan med fordel læses sammen med denne beskrivelse.

Infanteriregimenter fra den sydlige del af Indien

Under ét blev den sydlige del af Indien betegnet som *The Carnatic*, om hvilket man kan læse nærmere i *Carnatic Region* (Wikipedia).

Carnatic Infantry.

Tegnet af A.C. Lovett, 1910.

Postkort fra National Army Museum, London.

Fra venstre ses:

(*Naik* = korporal; *havildar* = sergent; *subadar* = kaptajn).

1. 79th Carnatic Infantry, Naik, (*Madrasi Musalman*)

2. 86th Carnatic Infantry, Havildar (*Madrasi Musalman*)
3. 75th Carnatic Infantry (*Parayan*)
4. 63rd Palamcottah Light Infantry (*Tamil*)
5. 83rd Wallajahbad Light Infantry, Havildar (*Christian*)
6. 80th Carnatic Infantry, Subadar (*Madrasi Musalman*)
7. 73rd Carnatic Infantry, Subadar (*Madrasi Musalman*)

Fanen tilhører 80th Carnatic Infantry og bærer inskriptionerne "Hyder Ally, Sholinghur, Hezira, 1195".

Beskrivelsen af planchen i *Armies of India* af major A.C. Lovett og major G.F. MacMunn, Adam and Charles Black, London 1911, undlader en beskrivelse af den første figur, der her er identificeret ved hjælp af oplysninger fra Indian Army (The British Empire); korporalens religiøse/kastemæssige tilhør er dog et gæt.

Organisation

En af de svagheder ved den indiske hær, som blev blotlagt under Første Verdenskrig, var hærens muligheder for at tilføre enhederne personelerstatning.

I nogen udstrækning havde man søgt at imødegå dette problem ved at lade de ellers selvstændige regimente danne par, så man fra en fælles pulje af rekrutter kunne tilføre disse til de aktive bataljoner.

Regimenterne 83rd Wallajahbad Light Infantry og 63rd Palamcottah Light Infantry dannede et sådant par (betegnet som *link*). Selvom enhedsbetegnelserne er regimente, er der i praksis tale om selvstændige bataljoner, der bestod af 8 kompagnier. Kompagnierne kunne arbejde sammen i 4 *double-companies*, og to dobbeltkompagnier, altså en halv bataljon, betegnedes en *wing*.

Denne organisation havde været gældende i den regulære engelske hær i årene forud for Første Verdenskrig, men var blevet forladt til fordel for organisationen med 4 lette kompagnier, der blev standardorganisation i mange år fremover. I den indiske hær tilpassede man sig den nye organisation, men analogt med de frivillige enheder i den engelske hær, var ændringen først på plads i løbet af 1915.

63rd Palamcottah Light Infantry

Regimentsmærke
 63rd Palamcottah
 Light Infantry.
 Fra Kilde 2.

Historisk resume

1759: 4th Battalion, Coast Sepoys
1769: 4th Carnatic Battalion
1770: 3rd Carnatic Battalion
1784: 3rd Madras Battalion
1796: 3rd Madras Native Infantry
1811: Palamcottah Light Infantry
1824: 3rd Palamcottah Light Infantry Regiment, Madras Native Infantry
1885: 3rd Palamcottah Regiment, Madras Light Infantry
1903: 63rd Palamcottah Light Infantry
1922: Regimentet nedlægges (besparelse)

83rd Wallajahbad Light Infantry

Regimentsmærke
83rd Wallajahbad
Light Infantry.
Fra Kilde 2.

Historisk resume

1794: 33rd Madras Battalion
1797: 1st Battalion, 12th Regiment of Madras Native Infantry
1823: 23rd Wallajahbad Light Infantry Regiment of Madras Native Infantry
1885: 23rd Wallajahbad Light Infantry Regiment of Madras Infantry
1901: 23rd Wallajahbad Light Infantry, Madras Infantry
1903: 83rd Wallajahbad Light Infantry
1922: 4th Battalion, 3rd Madras Regiment
1923: Regimentet nedlægges (besparelse)

Landgangen ved Tanga i Tysk Østafrika, november 1914

Ved starten af Første Verdenskrig blev den ene halvdel en af 83rd Wallajahbad Light Infantry overført til 63rd Palamcottah Light Infantry, der - som en del af i 27th (Bangalore) Infantry Brigade i den indiske hærs Expeditionary Force B - der blev sendt til Østafrika i efteråret 1914.

Bataljonen deltog her i landgangen ved Tanga i begyndelsen af november 1914, og brugte - på linje med de øvrige deltagende indiske enheder - endnu den gamle organisation.

Tabel 1: Styrketal - 63rd Palamcottah Light Infantry (Kilde 3)

	Antal
Pr. 1. november 1914	
Engelske officerer	13
Indiske officerer	17
Indiske underofficerer og menige	732
I alt	762
 Hertil:	
Hjælpere	53
Muldyr	15
Maskingeværer	2

Af de anførte hjælpere (*followers*), var 13 lønnet af bataljonen selv.

Yderligere var i størrelsesordenen 4 underofficerer og menige afgivet til tjeneste ved brigadestaben eller Ekspeditionskorpssets stab, sandsynligvis som bevogtningspersonel og/eller ordonnanstjeneste.

For en generel omtale af kampene ved Tanga henvises til min artikel *The Battle of Tanga - 1914*, samt til *History of the Great War, Military Operations East Africa, Volume I* (Kilde 3), der rummer en meget detaljeret beskrivelse af kampene. Heraf fremgår bl.a. at 63rd Palamcottah Light Infantry ikke gjorde nogen specielt heldig figur under kampene

Tabel 2: Tabstal - 63rd Palamcottah Light Infantry (Kilde 3)

Tab	Faldne Sårede Savnede I alt			
	1	3	4	
Engelske officerer				
	3	3	6	
Indiske officerer				
	8	31	36	75

Indiske underofficerer og menige

12   37   36   85

I alt

Den faldne officer var kaptajn J.H.M. Fuller, der havde 83rd Wallajahbad Light Infantry som stamregiment.

Kilde 1 omtaler tabstallene som 1 engelsk officer og 12 menige (døde), 17 menige (sårede) samt et antal fanger, hvoraf 1 indisk officer og 2 menige døde i fangenskab.

I omtalen af The Tanga Memorial Cemetery (Commonwealth War Graves Commission) findes en oversigt med 394 navne, hvoraf de 392 faldt under kampene 3. til 5. november 1914 - se Cemetery Reports. En analyse af disse navne giver 13 navne fra 83rd Wallajahbad Light Infantry og 17 navne fra 63rd Palamcottah Light Infantry. Oplysningen om kaptajn Fuller stammer fra denne navneoversigt.

63rd Palamcottah Light Infantry ved Tanga, november 1914

Fredsstyrken var, på linje med andre enheder, der befandt sig langt fra potentielle kampområder, begrænset, hvorfor den omtalte tilførsel fra 83rd Wallajahbad Light Infantry var nødvendig for at bringe bataljonen på kampstyrke.

Regimenterne i Sydindien rekrutterede generelt personel fra de mindre "krigeriske" befolkningsgrupper (*martial races*), som f.eks. sikher og gurkhaer, og yderligere gik områdets bedst egnede rekrutter til de lokale ingeniørtropper *Sappers and Miners* og *61st Pioneers*.

**Tabel 3: Religiøst/kastemæssigt tilhør
63rd Palamcottah Light Infantry (Kilde 3)**

	Antal
Pr. 1. november 1914	
<i>Madrasi Musalmen</i>	315
<i>Parayans</i>	82
<i>Tamils</i>	210
<i>Others, various</i>	142
I alt	749

Fordeling på kompagnier

<i>Madrasi Musalmen</i>	4
<i>Tamils</i>	2
<i>Parayans og Christians</i>	2
I alt	8

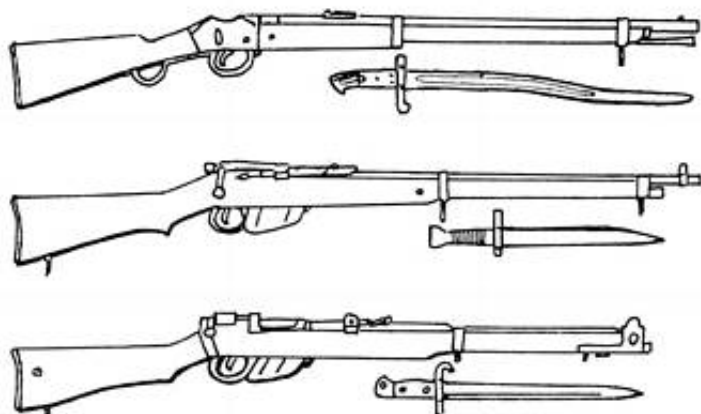
Af de 13 engelske officerer, som indgik i bataljonen, mobiliserede kun 7 sammen med bataljonen, mens de resterende 6 blev tilkommanderet fra andre enheder. De nye officerer kom til bataljonen i sidste øjeblik, de 2 sidste endda først den sidste dag inden indskibningen, og hverken officerer eller soldaterne havde lejlighed til at stifte nærmere bekendtskab med hverandre.

Det nærmeste regimentet havde været aktiv tjeneste var i 1900, hvor det var meningen, at det skulle deltage i Felttoget i Kina (Boxeropstanden), men trods fanebåndet China 1900, nåede regimentet ikke længere end til Hong Kong. Størstedelen af personellet afventede generelt pensionering, så det har alt i alt næppe været dér en frisk ung rekrut søgte hen, når han ville melde sig til hæren.

Situationen var nogenlunde tilsvarende i de øvrige bataljoner fra Sydindien, men når man trods alt valgte at sende disse enheder i kamp, skyldes det, at de var de eneste, der på dette tidspunkt kunne udspares.

Nye våben

Med hensyn til bevæbningen var udgangspunktet ikke meget bedre, idet den indiske hær var generelt udrustet med geværer af ældre model end den Lee-Enfield (1902), benævnt *short*, der var standardvåbnet i den engelske hær. De regulære indiske enheder var udrustet med forgængeren - Lee-Enfield (1895), benævnt *long*, i en særlig indisk udgave, benævnt *Lee-Enfield Rifle Mk 1 (Indian Pattern)*.

Geværtyper

- *Lee-Enfield (long)*, 1895.
- *Lee-Enfield (short)*, 1902.

Det indiske standardgevær minder om den lange udgave af geværet.

Fra *British Infantry Regiments, 1660-1914* af A.H. Bowling, Almark Publications, London 1970, ISBN 0-85524-001-6.

Umiddelbart efter mobiliseringen fik personellet udleveret de korte geværer, hvis sigtemidler og øvrige funktionering var anderledes end de geværer, man kendte i forvejen. Der blev ikke tid til at indskyde geværene eller gøre meget ud af at øve soldaterne i betjening af de nye våben.

A Sikh Maxim gun squad.

Fra et postkort, afsendt 11. april 1907 [1](#)).

Med hensyn til maskingeværer var situationen ikke meget bedre, og kun to af Ekspeditionskorpsets regulære indiske bataljoner - 101st Grenadiers og 61st Pioneers - var i forvejen udrustet med maskingeværer. I huj og hast måtte 63rd Palamcottah Light Infantry og 98th Infantry (begge 27th (Bangalore) Infantry Brigade) samt 13th Rajputs (The Shekhawati Regiment) (fra Ekspeditionskorpsets anden brigade Imperial Service Brigade) udrustes med maskingeværer, ligesom der måtte udspares mandskab til at betjene maskingeværene.

Historien melder ikke noget om, hvilken type maskingeværer, der blev udleveret, men der har sandsynligvis været tale om maskingeværer af Maxim typen, der var standardvåbnet inden det velkendte Vickers maskingevær blev indført.

Under vejs

Indian troops embarking horses at Bombay.

Fra FirstWorldWar.com.

Ekspeditionskorps B forlod Bombay den 16. oktober 1914 og satte kurs mod Mombasa i Engelsk Østafrika, som nåedes 30. oktober 1914.

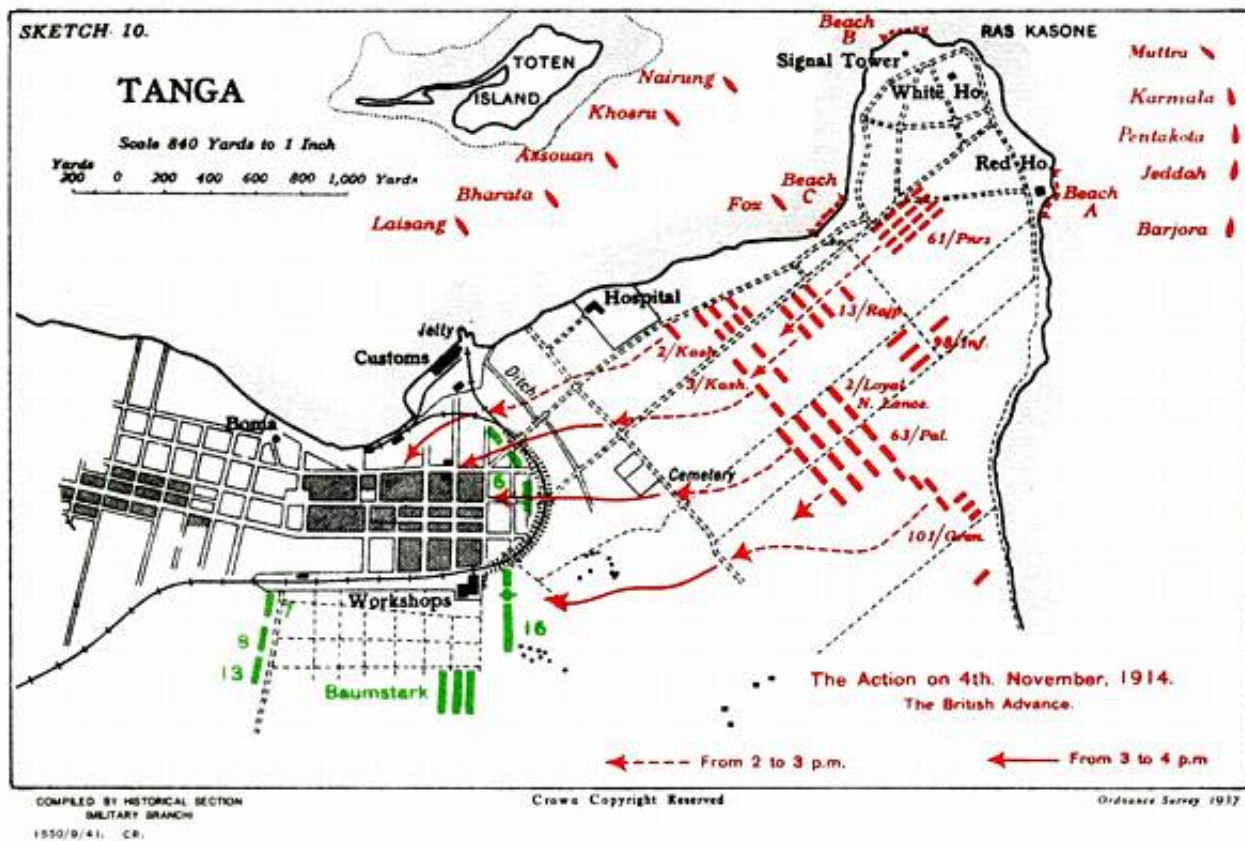
63rd Palamcottah Light Infantry, som var garnisoneret i en by ved navn Kamptee i det centrale Indien, udskibedes dog fra havnebyen Karachi, allerede den 30. september 1914. (Kilde 4)

Trængslerne ombord på transportskibene var store, og forholdene på S/S ASSOUAN (på ca. 1.600 tons), der transporterede 63rd Palamcottah Light Infantry, fremhæves i Kilde 3 som endog meget trange. Ingen af soldaterne var søvante og led derfor alle søsygens kvaler. Det ikke muligt at tilvejebringe alle de særlige fødevarer, som soldaterne plejede at få eller - efter deres religion - måtte indtage. De fysiske forhold var meget trange og det var kun muligt for få soldater ad gangen at findes sig på dæk.

Efter et kort ophold i Mombasa, hvor Ekspeditionskorpset forblev ombord på transportskibene, og kun visse medlemmer af staben havde mulighed for at gå i land i forbindelse med færdiggørelse af planlægningen af landgangsoperationen, sejlede man videre til Tanga, som nåedes umiddelbart før daggry den 2. november 1914.

Landsætningen

Situationskort - Tanga, 4. november 1914 (D+1).

Fra Kilde 3.

På D+1 - den 4. november 1914 - landsættes 63rd Palamcottah Light Infantry sammen med de øvrige indiske bataljoner i 27th (Bangalore) Infantry Brigade - 98th Infantry og 101st Grenadiers - samt brigadens signalsektion på C Beach. Brigaden, hvis engelske bataljon - 2nd Bn. Loyal North Lancashire Regiment, der blev landsat natten til D+1 - er nu fuldtallig.

27th (Bangalore) Infantry Brigade indsættes sammen med Imperial Service Brigade, i muligt omfang støttet af kanonerne på HMS Fox og bjergkanonerne fra 28th Mountain Battery, om bord på S/S Bharata, i et frontalangreb på Tanga.

På operationernes første dag havde 13th Rajputs (The Shekhawati Regiment) og tre kompagnier af 61st King George's Own Pioneers søgt at trænge frem gennem det tæt bevoksede terræn mellem A Beach og Tanga, hvor de blev standset ved den dybe grøft, der løber øst for Tanga.

Mellemspil på D-dagen

Hverken infanteristerne eller pionererne var sluppet heldigt fra denne første dag og chefen for 13th Rajputs, oberstløjtnant H.W. Codrington, blev dødeligt såret og to af hans officerer dræbt, da de er søgt op på en lille høj for bedre at kunne observere. Den ene af de faldne officerer ankommer for at afgive en melding, men bevægelsen rører positionen og en byge fra et tysk maskingevær følger hurtigt efter.

Types of India:

Some gallant Indian Pioneers. 61st Regiment, ca. 1920.

Fra et samtidigt postkort.

Hændelsen spreder usikkerhed blandt de uerfarne soldater og panikken begynder at brede sig. Bataljonens maskingeværdeling kommer under beskydning, og der går panik i de afrikanske bærere, der transporterede de 2 maskingeværer, og bærerne flygter i alle retninger. Bataljonen begynder at falde tilbage.

De 3 pionerkompagnier sættes ind for at stoppe et tysk modangreb, men de uerfarne, og udmattede, indiske soldater, kan ikke stille meget op overfor de veltrænede tyske askarier. To friske pionerkompagnier sættes nu ind og skaber luft til, at de øvrige styrker - på ordre fra brigadegeneral M.J. Tighe - kan trække sig tilbage til A Beach.

Bagsiden af postkortet giver følgende beskrivelse:

The part played by Native Regiments from India in the Great War is too splendid to be adequately recorded here and too recent to need recounting.

The King has been the Spokesman of the whole Empire in expressing the heartfelt thanks and admiration due to the gallant officers and men of the Indian Army.

63rd Palamcottah Light Infantry angriber

Under indtryk af hændelserne på D-dag, har chefen for Ekspeditionskorpset, generalmajor A.E. Aitken, ikke store forventninger til 63rd Palamcottah Light Infantry.

Han vælger derfor at indsætte bataljonen (markeret med en blå cirkel op ovenstående kort) mellem sine to bedste bataljoner - 2nd Bn. Loyal North Lancashire Regiment og 101st Grenadiers, mens de bataljoner, der er svækket af gårsdagens kampe, udgør reserven. Generalen udtalte senere, at han håbede, at de svækkede enheder ville komme sig, når de så deres kammeraters fremgang.

Angrebet indledes klokken 12:10, i en voldsom hede. På højre fløj går det i starten nogenlunde - det lykkes for en stund at trænge ind i Tanga by, og 13th Rajputs kan pynte på sit lidt blakkede renommé, da det lykkes for kaptajn C.R.F. Seamour at kravle op på taget af Hotel Kaiser og rive to tyske flag ned.

Mens 63rd Palamcottah Light Infantry rykker frem gennem det tætbevoksede terræn, generes de af den voldsomme hede og deres læderudrustning. Som følge af fremdriften på højre fløj, beordres de tre angribende bataljoner til at slutte op mod højre, men ordren når kun frem til 2nd Bn. Loyal North Lancashire Regiment og halvdelen af 63rd Palamcottah Light Infantry.

Der opstår derved et hul i den engelske front, som hurtigt udnyttes af tyske enheder, der herved kan skyde flankerende på 63rd Palamcottah Light Infantry. Det bliver hurtigt for meget for de udmattede og tørstige soldater, og da de også beskydes af maskingeværer, begynder bataljonen at gå i opløsning.

De engelske officerer, der - som tidligere nævnt - var stort set ukendte for de indiske soldater, er ikke i stand til at standse sammenbruddet, idet de appeller til loyalitet mod officererne, som ellers siges at have en god effekt på indiske soldater, ikke virker.

I den nydannede maskingeværdeling, som ledes af major K.C.T. McCaskill og kaptajn E.A. Breithaupt, går det bedre. Trods sin improviserede natur er det givet her lykkedes for de engelske officerer at vinde soldaternes respekt, og henset til graderne er det næppe de ringeste officerer, der er udvalgt til at føre maskingeværene.

Andre mindre dele af bataljonen holder også sammen, og det lykke for løjtnant G.N. Proctor, der var tilkommanderet fra 83rd Wallajahbad Light Infantry, og jemadar (indfødt løjtnant) Abdul Rahman, sammen med 25 mand at trænge frem til jernbanelinjen og gå i stilling her. De holdt dog ikke længe, idet alle soldater faldt. Ustøttede som officererne var, havde de ikke anden mulighed end at trække sig tilbage, hvorunder jemadar Rahman faldt.

Bataljonen ophører med at fungere som enhed, og soldaterne spreder sig i den tætte jungle, og søger tilbage mod C Beach. Hullet i fronten bliver herved endnu større, og må i hast måtte lukkes af 101st Grenadiers, der oprindeligt var forudset at skulle angribe Tanga fra syd.

Uroen spredte sig hurtigt til 98th Infantry, som befandt sig bag 63rd Palamcottah Light Infantry. På vej frem angribes de af sværme af vilde bier (der på forskellige tidspunkter generede begge parter), og soldaterne spredes for alle vinde. Bortset fra et enkelt kompagni, er det ikke muligt at få denne bataljon til at rykke frem.

For at runde historien af kan det tilføjes, at angrebsstyrken mister sit fodfæste i Tanga, da den tyske øverstkommanderende von Lettow-Vorbeck iværksætter et energisk modangreb. De indiske og engelske enheder beordres tilbage, og holder ved nattens komme stillinger koncentreret om Hospitalet og strandene. General Aitken beslutter nu, at han ikke har nogen mulighed for at indtage Tanga og aflyser operationen.

*Soldater fra 98th Infantry bringer forsyninger i land ved C Beach.
Fra Kilde 4.*

D+2 trækker invasionsstyrken sig tilbage - en operation, der tilsyneladende forløber effektivt og i god ro og orden - til deres transportfartøjer, som herefter sejler tilbage til Mombasa.

Store mængder af forsyninger efterlades på strandene, herunder flere maskingeværer, og de tyske styrker i Østafrika får glæde af disse ting i lang tid fremover.

Om artilleristøtten

Kilde 3 nævner, at batteriet skød godt 150 skud fra stillinger på dækket af S/S Bharata. Fremskudte observatører hørte ikke til dagens orden, og de fleste af skuddene blev rettet efter lyden af skydning. Batterichefen lod sig hejse op i toppen af en mast, men havde ikke store muligheder for effektiv observation.

*28th Mountain Battery ombord på S/S BHARATA.
Fra Kilde 4.*

I baggrunden anes Hospitalet, og man får samtidig et indtryk af den tætte bevoksning langs kysten, og dermed batteriets ringe muligheder for at observere.

Batteriet har, bortset fra en af skibets både, der sendes i land i anden anledning, ingen forbindelse med land og derfor ingen føling med situationen.

Batterichefen anmoder på et tidspunkt om at måtte sende en officer i land, men dette afslås som værende unødvendigt.

Kanoneksercits ved en 6-tommers kanon, ca. 1905.

Fra et samtidigt postkort [3](#)).

Situationen er ikke bedre for kanonerne ombord på HMS FOX (6-tommers og 4,7-tommers kanoner), og det er heller ikke herfra muligt at yde nogen effektiv støtte.

Nogle af skuddene fra HMS FOX rammer blandt egne enheder og et enkelt skud træffer Hospitalet.

En tysk sygehjælper løber straks ud og planter et Røde Kors flag foran hospitalet, mens bjergbatteriet fra S/S BHARATA signalerer om skydningen på egne enheder. HMS FOX må derfor indstille skydningen.

Efter Tanga

General Aitken telegraferede sin rapport om hændelserne ved Tanga til London den 5. november 1914. Det besluttes her - under indtryk af modgangen ved Ypres - at man ikke skal offentliggøre historien straks, og der gik således adskillige måneder inden historien blev videregivet til pressen.

Tilsvarende blev også taget forholdsregler, så historien heller ikke spredte sig til Indien. General Aitken indstillede, at 63rd Palamcottah Light Infantry og 98th Infantry skulle sendes tilbage til Indien "i skam", men henset til ønsket om at hemmeligholde begivenhederne skete dette ikke, og de to bataljoner forblev i Afrika indtil slutningen af 1916.

De tilsvarende, men dog mindre uheldige, 61st King George's Own Pioneers forblev i Østafrika indtil 20. februar 1918.

63rd Palamcottah Light Infantry blev opløst i 1922, på grund af besparelser, mens 98th Infantry ved hærordningen af 1922 blev til 4th Bn., 19th Hyderabad Regiment.

På samme tidspunkt blev 61st King George's Own Pioneers til 1st Bn., 1st Madras Pioneers (King George's Own). Dette regiment blev opløst i 1932, ligeledes på grund af besparelser.

Infantry of the former "Hyderabad Contingent".

Tegnet af A.C. Lovett, 1910.

Fra *Armies of India* af major A.C. Lovett og major G.F. MacMunn, Adam and Charles Black, London 1911.

Fra venstre ses:

- 1) 94th Russel's Infantry (*Dekhani Musalman*)
- 2) 95th Russel's Infantry (*Hindustani Musalman*)
- 3) 98th Infantry (*Ahir of the Eastern Punjab*)
- 4) 98th Bekar Infantry (*Jāt*)
- 5) 97th Deccan Infantry (*Rajput*)

98th Infantry

Regimentsmærke - 98th Infantry.

Historisk resume

1797: 1st Regiment, Salabat Khan's Elichpur Brigade

1826: 7th Infantry [Nizam of Hyderabad's Army]

1854: 5th Infantry, Hyderabad Contingent

1903: 98th Infantry

1922: 4th Battalion, 19th Hyderabad Regiment

Afslutning

Selvom der måske ikke er meget positivt at sige om den engelske del af operationerne, må man i sin vurdering af enhedernes indsats tage hensyn til de vilkår, de skulle fungere under.

En enhed som 63rd Palamcottah Light Infantry, der bestod af ikke-samarbejdede soldater, under kommando af officerer, de ikke kendte, og som ikke kendte soldaterne, kan næppe forventes at være i topform, straks den landsættes efter mere end en måned på søen. Den eneste tid soldaterne fik til at vænne sig til igen at være på land var fra omkring klokken 06:00, hvor bataljonen landsættes, til klokken 12:10, hvor den indleder sit angreb.

Når man samtidig betænker middagsheden, mangel på vand, et totalt ukendt terræn, vilde bier, samt at det var første gang, at soldaterne er under fjendtlig ild, er det forståeligt, at det ikke gik bedre.

Kilder

1. [83rd Wallajahbad Light Infantry - Return from active service](#), artikel i The Madras Mail, 5. juli 1921.
2. [83rd Wallajahbad Light Infantry og 63rd Palamcottah Light Infantry \(The British Empire\)](#).
3. *History of the Great War, Military Operations East Africa, Volume I, August 1914 - September 1916* af oberstløjtnant Charles Hordern, HMSO, London 1941. (Kan lånes på Det kongelige Garnisonsbibliotek.)
4. *The Battle of Tanga 1914* af Ross Anderson, Tempus Publishing Ltd., Stroud, Gloucestershire 2002, ISBN 0-7524-2349-5

Noter:

1) Bagsiden af kortet indeholder følgende beskrivelse: *The Sikhs are a native race of religious origin inhabiting the Punjab. In the middle of the 19th century they gave the Indian Government considerable trouble, but since their final subjugation in 1849, they have been loyal subjects of England, remaining fast to their allegiance during the Indian Mutiny of 1857. There are eight battalions in the Indian army composed solely of Sikhs.*

2) Jeg antager, at de fysiske forhold også kan være en forklaring på, hvorfor soldaterne ikke blev øvet i betjeningen af deres nye geværer, herunder mulighed for at skyde.

3) For en nærmere omtale af postkortet henvises til min artikel Om engelske marineuniformer og HMS IRRESISTIBLE.